

Znaczenie Pisma Świętego w budowaniu wiary

Jak żyć? – To kluczowe pytanie, jakie każdy świadomie lub nie musi sobie zadać. Nawet największy ateista wyznacza w swoim życiu system wartości, cele, jakie chce osiągnąć i metody dojścia do tych celów. Biblia zaś jest księgą, która udziela odpowiedzi na tak postawione pytanie, ukazując jak żyć w Bogu i z Bogiem. To ona kształtuje nasz charakter, teologię i praktyczny wymiar wiary zarówno w indywidualnym jak i społecznym wymiarze.

Przesłanie biblijne ukształtowało kulturę europejską budując podwaliny etyki, prawa i zasad współżycia między ludzkiego. Dzisiejszy styl życia czerpie z chrześcijańskich zasad i to bez względu czy ktoś jest wierzący, czy niewierzący. Wystarczy porównać zasady życia społecznego w Europie z krajami islamu, czy hinduizmu, aby zobaczyć różnice w postrzeganiu zasad życia. Religia kształtuje światopogląd i zmienia oblicze tego świata nawet, gdy ten świat ignoruje Boga w swoich decyzjach.

Jak żyć? To pytanie skierowane do każdej osoby, gdyż każdy szuka poprzez swoje poglądy i wybory drogi życia najbardziej optymalnej dla siebie. Dokonując wyborów życiowych zawsze musimy stać po jakiejś stronie, musimy podejmować decyzje nawet wtedy, gdy nie chcemy ich dokonywać. Dotyczy to szczególnie Boga i naszego stosunku do niego. Bóg daje nam pełen pakiet zasad wpływających z wiary i relacji z nim. Niektórzy udają, że przyjmują wiarę, inni realizują ten pakiet w pełni i całości, inni wreszcie żyją iluzją wiary.

W naszym indywidualnym jak i zbiorowym odniesieniu Sola Scriptura kształtuje obraz życia i wiary. Protestantyzm zbudowany na Biblii daje zauważalne różnice w porównaniu do krajów katolickich czy prawosławnych. Różnice te wynikają ze stosunku do przekazu Biblijnego a też tradycji teologicznej wymienionych nurtów chrześcijaństwa. Etyka społeczna kształtuje różne postawy osób żyjących w dominującej kulturze. W czasach laicyzacji społeczeństw te różnice się coraz bardziej zacierają, a napływ do krajów Europejskich emigrantów jeszcze bardziej prowadzi do zaniku tych różnic.

W jaki sposób Sola Scriptura kształtuje wiarę? Szukając odpowiedzi na tak postawione pytanie możemy podzielić te reguły na różnorodne sfery oddziaływania, wpływające na nasz biblijny światopogląd.

Biblijne zachęcenie.

Sama Biblia zawiera wiele wersetów zachęcających do indywidualnego i zbiorowego budowania swojej wiary w oparciu o nią samą. Indywidualny wymiar Sola Scriptura zawierają słowa:

Niechaj nie oddala się księga tego zakonu od twoich ust, ale rozmyślaj o niej we dnie i w nocy, aby ściśle czynić wszystko, co w niej jest napisane, bo wtedy poszczęści się twojej drodze i wtedy będzie ci się powodziło. Joz. 1,8

Jest to jeden z najstarszych tekstów biblijnych dotyczący tego tematu. Został napisany w czasach Jozuego, gdy jedynym przekazem Biblijnym były dokumenty zostawione przez

Mojżesza, czyli jakaś forma pięcioksięgu Mojżeszowego, trzeba jednak pamiętać, że ta, którą znamy została ostatecznie zredagowana o wiele wieków później.

Księga Zakonu to inaczej Pismo Święte, w czasach Jozuego było to tożsame określenie, gdyż nie napisano jeszcze innych ksiąg biblijnych. Według słów Jozuego księga Zakonu ma być na:

- Ustach
- W umyśle zajętych rozmyślaniami
- W czynach – ściśle czynienie tego, co jest napisane

Słowo Boga zapisane w księgach ma obejmować całego człowieka i to w zakresie deklaracyjnym – na ustach, w budowaniu podstaw teoretycznych – w umyśle, oraz w aktywnym codziennym życiu. To Słowo ma być źródłem kształtowania poglądów człowieka, miejscem budowania swoich relacji z Bogiem i bliźnimi. Zasady tego Słowa porządkują życie jednostki i mają zasadniczy wpływ na harmonię życia i szczęścia człowieka.

W podobnym tonie wypowiada się apostoł Paweł pisząc list do Tymoteusza:

Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego dobrego dzieła przygotowany. 2Tym.3,16-17

Ten fragment zawiera parę niezmiernie ważnych stwierdzeń. Całe Pismo jest natchnione. Słowo „natchnienie” ma duże znaczenie dla nas. Pismo to nie jest wymysł ludzki, ani przejaw przekazu kulturowego, chociaż prawdą jest, że spisali je ludzie, językiem i pojęciami charakterystycznymi dla swoich czasów i swoich doświadczeń. Jednak całe Pismo jest natchnione a nie tylko te fragmenty, która nam pasują. Natchnienie to element uwiarygodniający treści przekazane w Biblii dla każdego wierzącego zarówno w wymiarze indywidualnym jak i zbiorowym.

Pismo kształtuje wiarę i pogląd na świat. Jest pożyteczne do nauki, czyli do budowania teoretycznych podstaw wiary, etyki, teologii, dogmatyki i zasad funkcjonowania Kościoła. W tych słowach zawarta jest kwintesencja pojęcia Sola Scriptura. Wychodzenie poza nawias Pisma grozi głoszeniem nauk, które nic nie mają wspólnego z Bogiem, gdyż nie są one „natchnione” w więc nieomyłne i prawdziwe.

Dlatego też Biblia służy „wykrywaniu błędów”, w życiu jednostki jest elementem budującym wiarę, a też źródłem korekcji naszych wyborów w rytm Bożych oczekiwań. W wymiarze ogólnie kościelnym staje się weryfikatorem teorii głoszonych w Kościele. Ojcowie Reformacji właśnie Biblię wzięli, jako źródło reformy twierdzeń dogmatycznych kościoła średniowiecznego.

Weryfikacja, o której mówimy nie stanowi sztuki dla sztuki, ale ma wymiar koniecznego trwania i poprawy w tym trwaniu gdybyśmy weszli na ścieżkę błędu. Znaczenie Biblii ma wymiar dydaktyczny i nauczający, gdyż wpływ Słowa zmienia i koryguje decyzje człowieka, prowadząc nas od błędu do prawdy, od grzeszności do świętości.

Natchnione Słowo ma wymiar wychowawczy i budowania etyki, czyli sprawiedliwości. Etyka protestancka nie jest zbudowana na jakiś poglądach, ale na Biblii, nie jest budowana na prawie naturalnym, ale na przekazie Biblijnym. Parafrazując to, co nie jest w niej zakazane nie jest grzechem. Jedynie Biblia może kształtować nasze pojęcie dobra i zła.

Celem tego działania jest budowanie doskonałego człowieka gotowego do realizacji dobrego dzieła w przestrzeni społecznej.

Kolejny werset ukazuje żywe Słowo w działaniu:

Bo Słowo Boże jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić zamiary i myśli serca. Hbr.4,12

Słowo Boże jest żywe, Biblia nie jest książką historyczną, opisującą przeszłe wydarzenia. Nie jest to martwa przeszłość, którą możemy poznawać dla przyjemności lub z ciekawości. Bóg w tym liście stwierdza, że to Słowo jest żywe, aktualne i odnoszące się do DZIŚ a nie do WCZORAJ. Opisuje na przykładach wydarzeń z historii współczesne zasady, obowiązujące nas w każdej epoce i każdym czasie.

To słowo jest nie tylko żywe, ale i skuteczne. Ukazując nam mechanizmy i reguły, uczy nas jak żyć, jak realizować swoje powołanie i pozwala zweryfikować nasze etyczne i życiowe wybory. Słowo jest przepisem na dobre życie i na znalezienie właściwej drogi spomiędzy wielu dróg.

Słowo Boże ma wymiar radykalny, jest jak miecz przecinający rzeczywistość na dwie części. Wzywa nas do jednoznacznych decyzji i jednoznacznego postępowania. Oddziela w życiu ziarno od plew. Niestety czasami jest to bolesne, gdyż musimy zrezygnować z tych elementów, które być może lubiliśmy. Słowo dzieli świat na dwie części i to w dodatku dość radykalnie i jednoznacznie, na część białą i świętą i na część grzeszną i czarną.

Słowo Boże, gdy jest przed naszymi oczami i jest czytane i rozważane przenika naszą duszę i ducha, zmienia nas w sposób niezauważalny, dotyka naszego wnętrza, weryfikuje nasze poglądy. Słowo to nie tylko wpływa na nasze wnętrza, ale dotyka stawów i szpiku jak pisze w liście do Hebrajczyków, czyli zmienia nasz sposób funkcjonowania w świecie.

Biblia jest, więc księgą zmieniająca życie – nie jest jedynie bazą do teoretycznych rozważań, ale ma bezpośrednie zastosowanie do zmieniania życia jednostki i kształtowania całego człowieka. Pismo jawi się, jako źródło i kryterium refleksji nad wiarą, tak o tym pisze Michael Fiedrowicz:

Jeśli przez teologie w jej pierwotnym dosłownym sensie rozumiano „mowę Boga”, to w konsekwencji źródło i kryterium wszystkich chrześcijańskich wypowiedzi o Bogu musiało stanowić Theologia wszystkich Pism Świętych: proroków Starego Testamentu, ewangelistów i apostołów a wreszcie samego Syna objawiającego Ojca. Jako teologowie, ojcowie Kościoła chcieli, zatem mówić jedynie to, co On sam o sobie powiedział.¹¹

Twierdzenie to jest poparte wypowiedziami ojców Kościoła:

Należy wierzyć Bogu, gdy mówi o sobie, a to, co pozwala nam poznać o sobie, należy przyjąć[...] nie można o Nim myśleć inaczej niż na to pozwalają świadectwa, które On sam o sobie przekazał.¹²

Podobnie wypowiadał się Klemens Aleksandryjski:

Kto zaś niezachwianie wierzy w Pismo Święte, mając w nim trwale oparcie dla swego sądu, otrzymuje, jako potwierdzenie niezaprzeczalnie, głos Tego, który to Pismo dał¹³

---

¹¹ Fiedrowicz Michael, *Teologia Ojców Kościoła* str.110

¹² Hilary z Poitiers – cytata za Fierowicz Miachael, *Teologia Ojców Kościoła* str.110

Sfera dogmatyczna

O Bogu wiemy tyle ile on nam objawił o sobie – to oczywiste stwierdzenie jest bazą do dogmatyki chrześcijańskiej. Skoro Boże objawienie znajduje się jedynie w Biblii naszym obowiązkiem jest weryfikowanie dogmatów z tą księgą. Reguły wiary, zasady etyczne i zwyczaje kościelne powinny być kształtowane jedynie przez Pismo a nie przez takie, czy inny tradycje kościelne i poza kościelne. Oczywiście wpływy kulturowe, obyczajowe spoza Biblii są tutaj jak najbardziej na miejscu, ale te rzeczy nie mogą przejść w sferę dogmatyczną kościoła.

Tutaj dotykamy bezpośrednio terminu Sola Scriptura, skoro objawienie jest jedynym wiarygodnym źródłem objawienia Bożego, to każde twierdzenie dogmatyczne powinno mieć mocne ulokowanie w tej księdze. Niestety w dzisiejszym chrześcijaństwie są dogmaty i całe działy teologiczne zbudowane na źródłach poza Biblijnych a niektóre wprost na apokryfach starożytnych¹⁴. Tą tezę broni samo Pismo Święte w słowach:

Mamy, więc słowo prorockie jeszcze bardziej potwierdzone, a wy dobrze czynicie, trzymając się go niby pochodni, świecącej w ciemnym miejscu, dopóki dzień nie zaświta i nie wszędzie jutrzienka w waszych sercach. Przede wszystkim to wiedźcie, że wszelkie proroctwo Pisma nie podlega dowolnemu wykładowi. Albowiem proroctwo nie przychodziło nigdy z woli ludzkiej, lecz wypowiadali je ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym. 2 Piotr. 1:19-21

Widzimy tutaj cztery tezy:

- Potwierdzone Słowo prorockie
- Trzymanie się tego Słowa uznane za czyn dobry
- Proroctwo to nie podlega dowolnemu wykładowi
- Zawsze pochodzi od Boga.

Zasada potwierdzania Słowa prorockiego zwraca uwagę na ważny aspekt teologiczny. Zasady wiary budujemy w oparciu o potwierdzone Słowo Boże, a nie w oparciu o wyrwany z kontekstu werset czy zdanie. Słowo jest interpretowane Słowem. Przyjęcie tego rozwiązania pozwala nam uniknąć zbyt pochopnego wyciągania wniosków z danego wersetu, czy zestawów wersetów. Słowo Boże jest integralne i nie może być tak, że jeden werset znajduje zaprzeczenie w drugim, należy oba skonfrontować ze sobą, aby znaleźć prawdę objawienia. Niestety w chrześcijaństwie są dogmaty zbudowane jedynie na wybranych tekstach Biblijnych i niebiorące pod uwagę całego kontekstu Słowa.

Zasada trzymania się Słowa prowadzi nas do kolejnej zasady interpretacji Biblii. Nie wolno nam wychodzić poza tekst objawienia, nie wolno nam wczytywać w tekst Biblijny swoich wyobrażeń, czy poglądów.

Zdarza się, że szukamy w Biblii uzasadnienia na swoje poglądy i tak manipulujemy tekstem, aby wyszło na moje. Powinno być dokładnie odwrotnie. Nasze teorie powinny być budowane na Biblii, to analiza przekazu objawienia Bożego, modlitwa, dogłębne studium zagadnienia rozpatrywane w szerokim biblijnym kontekście powinno kształtować naszą wiarę i dogmatykę. W żadnym wypadku nie jest dopuszczalne manipulowanie

---

¹³ Klemens Aleksandryjski – cytat za Fierowicz Miachael, *Teologia Ojców Kościoła* str.110

¹⁴ Dogmatyka Maryjna jest dokładnie opisana w apokryficznych pismach nie uznawanych przez Kościół, które te zasady dogmatyczne sformułował.

tekstem. Przykładem na tego typu działania są próby usprawiedliwienia rozwodów, homoseksualizmu w oparciu o tendencyjne interpretowanie faktów biblijnych.

Analizowany werseł ostrzega nas też przed próbą wczytania w teksty biblijne pojęć, których w nich nie ma, Piotr w tym wersecie powiedział: „wszelkie proroctwo Pisma nie podlega dowolnemu wykładowi”. Zarówno Katolicy jak i Świadkowie popełniają w wielu przypadkach ten błąd, wczytując w tekst biblijny interpretację, której w tym tekście nie ma. Przykładem może być uzasadnienie czyśćca słowami z 1Kor.3,10-16. Podobnie twierdzenia Świadków o 144 000 zbawionych, błędnie interpretowane w wyniku wyrwania proroctwa na ten temat z kontekstu. Kontekst tego proroctwa ukazuje, że te 144000 ludzi będzie na ziemi a nie w niebie jak chcą Świadkowie. Podobnej manipulacji dokonano w katechizmowym dekalogu wycinając drugie przykazanie a dzieląc ostatnie na dwie części, uzasadniając w ten sposób kult obrazów i świętych.

Piotr ostrzega nas przed kolejnym błędem, gdy uznajemy część Pisma za nieobowiązujące. Każde proroctwo, całe Pismo pochodzi od Boga. Błędem jest zawieszanie znaczenia Pisma stwierdzeniem to jest kulturowe przesłanie, dlatego dla nas jest nieaktualne. Próba wybiórczego traktowania przesłania Biblijnego według klucza aktualnie – nieaktualne niestety jest dość często wykorzystywana do zmieniania Bożych zasad na nasze zasady. Musimy pamiętać, że jedynie te zmiany, jakich w nauczaniu dokonał Jezus nas dotyczą, wszystkie pozostałe nauki biblijne są aktualne. Nie mamy prawa manipulowania tekstem w taki sposób, aby wyczyścić go z zasad, które z jakimiś powodów nam nie pasują.

Biblia jest jedyną bazą do budowania dogmatyki, nasze twierdzenia dogmatyczne powinny być budowane na mocnej bazie przekazu biblijnego i pod żadnym pozorem nie wolno nam manipulować tekstem w celu osiągnięcia korzyści dla siebie i swoich poglądów.

Sfera świadectwa wiary niedoskonałego człowieka

Cała Biblia to wielkie świadectwo wiary, opisuje losy wielu bohaterów wiary z ich całym bagażem doświadczeń zarówno dobrych jak i złych. Dokonywali wyborów, które nie zawsze były Boże, ale zawsze znajdowali w sobie moc i siłę, aby dokonać weryfikacji swojego życia. Na podstawie świadectwa życia tych biblijnych bohaterów możemy sami budować swoją wiarę i swoje relacje z Bogiem.

Zasada Sola Scriptura może być elementem mobilizacją jednostki do szukania inspiracji w Biblii, jako Słowie Boga. To tu widzimy konsekwencje etycznych i społecznych uwarunkowań tych naszych wyborów. Poprzez analogię możemy doświadczać Bożego błogosławieństwa jak i grzechu niszczącego nie tylko życie biblijnych postaci, ale i nasze osobiste.

Ciekawe, że pomimo upływu wieków, rozwoju cywilizacji ludzkiej nasz charakter zmienił się w niewielkim stopniu a jedynie wzrosły możliwości techniczne realizacji tych samych wad i zalet charakteru, co w czasach starożytności.

Wreszcie Biblia pokazuje nam osobę Jezusa, jego drogę życia i pozwala nam naśladować go, gdyż jak sam Jezus powiedział jest „On drogą, prawdą i życiem”. Biblia jednoznacznie pokazuje odpowiedź na pytanie: Co musimy zrobić w kategorii zbawienia i dodarcia do wieczności? Apostoł Paweł napisał:

A przeto i my dziękujemy Bogu nieustannie, że przyjęliście Słowo Boże, które od nas słyszeliście nie, jako słowo ludzkie, ale, jak jest prawdziwie, jako Słowo Boże, które też w was wierzących skutecznie działa. 1Tes.2,13

Słowo Boże działając we wnętrzu wierzącego zmienia jego charakter, poglądy i spojrzenie na świat. Ap. Paweł mówiąc o Sola Scriptura zauważa, że Słowo obecne w wierzących działa w nich skutecznie, prowadząc do odpowiedniego życia w Bogu. Słowo to wskazuje na nasz stan trwania w wierze, ufności i wierności Bogu zmieniając nas w mocy tego słowa¹⁵. To trwanie w wierze nie tylko zmienia nas wewnętrznie, ale otwiera do działania na zewnątrz, czyniąc nasze życie świadectwem działania Bożego. Wiara zawsze ma aspekt misyjny, gdyż prowadzi do składania świadectwa mocy Bożej.

Ta wierność Słowu to nie tylko wierność tejom zapisanym w Biblii, ale przede wszystkim to wierność osobie, która te słowa wypowiedziała w objawieniu Bożym. Wiara ma zawsze aspekt relacyjny, budowany na więzi, jaka powstaje pomiędzy Bogiem a jednostką ludzką.

Sfera duchowego wzrostu jednostki i budowania relacji z Bogiem

Niezmiernie ważnym elementem roli Słowa w życiu jednostki, jest definicja wiary zapisana w Gal.2,20, ta definicja ukazuje istotę doskonałej wiary i źródło duchowości chrześcijańskiej:

Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie. Gal.2,20

Momentem nawrócenia jest ukrzyżowanie siebie z Chrystusem. Ukrzyżowanie swoich wszelkich elementów, szkodzących i odwracających od Boga. To ukrzyżowanie to nic innego jak przyjęcie od Jezusa daru zbawienia. Zastąpienie „człowiek potrafi” zasadą, że jedynie w Jezusie mogą realizować pełnię życia. Jezus na drzewie krzyża zniszczył skutki grzechu i otworzył drogę do nieba. Jednak, aby na tą drogę wkroczyć musi nastąpić głęboka przemiana jednostki. Krzyż zmienia perspektywę i punkt wyjścia dla życia wiara.

Wiara to otworzenie swojego życia na Jezusa, nie w sposób teoretyczny lub deklaracyjny, ale praktyczny, jednoznacznie zdefiniowany. To Jezus staje się panem tego życia zastępując poprzedniego władcę, czyli siły ciemności, które w akcie zbawienia tracą moc nad jednostką. Paweł stwierdza, że żyje w nas Jezus i to nie w sposób teoretyczny, ale praktyczny. Jezus wyznacza trendy, ukazuje właściwą drogę, pozwala osiągać wyżyny duchowego życia. Wiara to zsynchronizowanie swojego życia, poglądów i woli z Jezusem do tego stopnia, że to Jezus jest jedynym sprawcą i realizatorem życia. Wymaga to poddania siebie Jezusowi, zdetronizowania własnego JA.

Pełne poddanie życia Jezusowi wymaga znajomości jego Słowa. -Ta idea staje się punktem odniesienia dla naszej wiary i naszego poddania się Jezusowi. Trudno to zrobić bez znajomości oczekiwań i przesłania, jakie niesie nam Słowo. Biblia i tylko Biblia staje się wiarygodnym punktem odniesienia dla naszej wiedzy o Bogu.

Życie w wierze staje się kroczeniem za Jezusem i upodobnieniem się do niego. Definicja zbawiającej wiary to nie tylko przyjęcie do wiadomości, że Bóg jest, ale raczej uwierzenie Bogu. Tak rozumiana wiara wymaga od nas poznawania Bożego objawienia, które jest jedynie w Biblii.

Jezus wzywa nas do słuchania jego Słowa, jako warunku zbawienia:

Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny, kto zaś nie słucha Syna, nie ujrzy żywota, lecz gniew Boży ciążyła nim. Jan.3,36

---

¹⁵ Zaremba Piotr „Wierni Słowu” Słowo Prawdy 10/6 str.7

Tu wiara i słuchanie są wzajemnie zależne, determinujące swoje istnienie. Wiara do nic innego jak słuchanie Jezusa, a jedynym wiarygodnym źródłem tej wiedzy jest Biblia, jako Słowo, które jest Jezusem (Jan.1,1-4). Skoro jak mówi ten tekst słuchanie i poznawanie Słowa to zbawienie to brak słuchania i brak poznawania Słowa to potępienie. Ktoś, kto nie szuka i nie poznaje Jezusa „nie ujrzy żywota”. Brak poznawania Słowa prowadzi do doświadczenia gniewu Bożego i o tym powinniśmy zawsze pamiętać.

Istotą wiary chrześcijańskiej jest poznawanie Słowa Bożego i aktywne budowanie życia w oparciu o nie. Zastanawiająca jest niechęć ludzi wierzących do czytania Biblii, wiedza biblijna chrześcijan jest dość słaba a grupy biblijne, cichy czas jest niedocenianą praktyką chrześcijan. Skutki takiego działania mogą być poważne a konsekwencje wieczne.

Brak Biblijnego umotywowania wiary i zaniedbania w procesie duchowego wzrostu budowanego na Biblii ma poważne konsekwencje, bez Biblii w sercu nie ma dojrzałej wiary. Nie chodzi tutaj jednak o bierne czytanie Biblii, ale o stosowanie prawd tam zawartych w życiu codziennym. Przypowieść o dwóch fundamentach (Mat.7,24-29) wprost łączy słuchanie i stosowanie z sukcesem wiary.

Wiara budowana na piasku to wiara budowana w oderwaniu od Słowa i w oderwaniu od przemiany swojego życia. Duchowy rozwój, wzrost jest tutaj kluczowym elementem a płynnie on od poznawania Słowa Bożego.

Wiara to wykonywanie Słów Jezusa, a jak można wykonywać nie znając ich? Ogromne znaczenie dla wiary ma systematyczne czytanie Słowa z modlitwą i zrozumieniem. Bez tego nasza wiara staje się uboga i nieskuteczna

Sfera etycznego wyznacznika dla życia

Niezmiernie istotną rolę Pisma Świętego jest kształtowanie etycznych wyborów. W przeciwieństwie do Kościołów, które budują zasady teologii moralnej na innych niż Biblijne podstawach, np. prawie naturalnym, tradycji, Sola Scriptura ogranicza zainteresowanie podstawami etyki jedynie do samego Pisma. Warto tutaj chociażby wspomnieć przykazania kościelne Kościoła Katolickiego podnoszące nakazy tradycji do wymiaru grzechu obowiązującego wszystkich. Przy czym nakazy tych przykazań nie wynikają z przesłania Biblii, ale są elementem dyscyplinującym wiernych kościoła do określonych pożądaných przez hierarchię zachowań.

Słowo Boże jest wyznacznikiem etyki i tylko ono. Podane w Biblii zasady są podstawą budowanie nie tylko teologii, ale i codziennego życia. Cała Biblia jest przesiąknięta radami etycznymi dla jednostki jak i dla całej społeczności.

Dużą sferą etycznego życia człowieka są zasady dotyczące życia intymnego człowieka. Etyka seksualna jest zbudowana na przeróżnych teoriach nie zawsze wynikających z zasad Pisma Świętego. Można tutaj podać przykłady takie jak problem masturbacji, antykoncepcji, In Vitro, unieważnienia małżeństwa, rozwody. Te tematy są jednoznacznie ocenione etycznie w teologii moralnej Kościoła Katolickiego, ale trudne do jednoznacznej definicji w oparciu o Pismo Święte.

Budowanie etyki na Słowie Bożym sprawdza się do stwierdzenia, „co nie jest zakazane w tej księdze nie jest grzechem”. Oczywiście pojawia się tutaj problem elementów, które w czasie, gdy pisano święte księgi były technologicznie niedostępne i nieznanne. Można jednak rozważać je w kategorii pośrednich skutków, jakie wywołują. W przypadku poczęcia dziecka problemem może być ojcostwo. Biblia stwierdza, że prawo do posiadania dzieci mają małżonkowie. Czy w związku z tym In Vitro wykorzystujące materiał nie pochodzący od rodziców jest dozwolone? Tutaj jest jakiś dylemat etyczny, trudny do

jednoznacznego rozstrzygnięcia. Inaczej wygląda sprawa, gdy ojcem i matką tak poczętego dziecka są osoby związane węzłem małżeńskim. Innym przykładem może być przypadek niektórych środków antykoncepcyjnych, których zasada bazuje nie na zapobieganiu zapłodnieniu, ale na uniemożliwieniu rozwijania się już zapłodnionej jajeczki. Tutaj niewątpliwie jest naruszone przykazanie „Nie zabijaj”.

Pojawia się też problem z elementami, jakich nie było np. nałogów nikotynowych, narkotycznych. W Biblii nie znajdziemy na to przykładów, gdyż nikt tego wtedy nie robił. Jednak poprzez analogię do przykazań nakazujących ochronę naszego życia można uznać te praktyki za grzeszne. Te używki pośrednio prowadzą do zabijania samego siebie. Biblia traktuje pijaństwo, jako grzech przez analogię można to odnieść i do tych nałogów wspomnianych wyżej.

Takie rozumowanie stanowi zagrożenie interpretacyjne, ale prowadzi do określenia zasad etycznych do elementów, które dzisiaj umożliwia nam technologia. Należy do rozwiązywania tego rodzaju dylematów etycznych podchodzić bardzo ostrożnie, gdyż zasady tak tworzone wynikają z procesu interpretacji i to nie wprost.

Warto też w kategorii etycznych uwarunkowań płynących z Biblii zauważyć różnicę pomiędzy zasadami zapisanymi w Starym Testamencie a nauczaniem Nowego. Etyczne zasady Starego Testamentu są modyfikowane przez Jezusa lub apostołów.

Przykładem może być tutaj stosunek do Żydowskiego sabatu, który w chrześcijaństwie zamienił się na niedzielę, jako pamiątkę zmartwychwstania Pańskiego, a też uległy złagodzeniu zasady święcenia tego dnia.

Drugim przykładem może być Kazanie na górze, gdzie Jezus zaostrza wszystkie przykazania drugiej tablicy dekalogu. Czy też nauczanie Jezusowe na temat rozwodów, zmieniające starotestamentowe przyzwolenie na rozwód. Kolejnym przykładem może być prawo czystości, czy zniesienie prawa dotyczącego jedzenia zwierząt nieczystych.

W Kościele od zawsze funkcjonuje dylemat, czy tworzyć zbory kadrowe, związane z radykalnym wyborem etycznym i społecznym, czy też tworzyć Kościół powszechny przyjmujący wszystkich bez względu, na jakość ich życia i nawrócenie. Z reguły młode wspólnoty są radykalne a z czasem stają się liberalne, nasze dążenie do ilości a nie, jakości jest głównym sprawcą tego procesu. W tym wymiarze dążenie do wierności zasadom Sola Scriptura prowadzi w kierunku radykalizacji wyborów moralnych i dążeniu do jednoznacznego opowiedzenia się po stronie wiary przez członków wspólnoty.

Podsumowanie - Biblia nauczycielem wiary dla

Podsumowaniem tego rozdziału mogą być słowa z Listu do Jakuba:

A bądźcie wykonawcami Słowa, nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Jak.1,22

Najtrudniejszym elementem wiary nie jest przyjęcie intelektualnych założeń teologii wiary i zbawienia, ale praktyczne życie. Słowo Boże musi się stać dla wierzących nie tylko teoretyczną bazą dla wiary, ale też praktycznym wzorcem, na którym budujemy wybory, decyzje i poglądy na świat.

Jak zauważa Jakub życie obok zasad Biblijnych jest procesem samooszukiwania siebie. Taka wiara stanowi pustą deklarację, uspakajającą jedynie nasze sumienie. Miliony chrześcijan chodzą do kościoła i to jest jedyny przejaw ich pobożności. W tym też wyraża się największy triumf szatana, gdyż wpisał fałszywą nadzieję, płynącą nie z życia Słowem

Bożym, ale bycia deklaratywnym chrześcijaninem, którego życie jest pozbawione realizacji zasad Bożych. Jezus kiedyś powiedział:

Nie każdy, kto do mnie mówi: Panie, Panie wejdzie do Królestwa Niebios, ale tylko ten, kto pełni wolę Ojca mojego, który jest w niebie. Mat. 7,21

Najistotniejszym elementem zbawczej wiary jest wiara realizująca zasady Boże w życiu codziennym. Jak to wielokrotnie wspominałem mamy nie tylko wierzyć, że Bóg jest, ale przede wszystkim mamy wierzyć Bogu i stosować tę wiarę w codziennym życiu.

Sola Scriptura dotyka całokształtu regulacji zasad wiary, wyznacza pełnię objawienia Bożego i stanowi jedyne pewne źródło wiedzy o Bogu i jego zasadach. To z Biblii otrzymujemy zasady dogmatyczne chrześcijaństwa i z niej wypływają etyczne zasady dotyczące każdego wierzącego. To Biblia jest ostatecznym fundamentem zasad, na jakich budujemy swoją wiarę, dokonujemy wyborów w codziennym życiu, kształtujemy swój umysł.

Z punktu widzenia zbiorowości, jaką jest Kościół jest kryterium prawdziwości denominacyjnej Kościoła. Prawdziwe są te, które są najbliższe „nauczania apostołskiego”, nieprawdziwe zaś te, które budują swoją tożsamość w oparciu nauki ludzkie i autorytatywne tezy gremiów przywódczych.

Warto zwrócić uwagę na poniższą wypowiedź, która dobrze podkreśla znaczenie Sola Scriptura:

Biblię szanujemy naprawdę tylko wtedy, gdy uznajemy ją za jedyny autorytet w swoim życiu. Dlatego niektóre społeczności kościelne szczególnie podkreślają rolę autorytetu Biblii w zakresie wiary i praktyki ich zborów. Reformatorzy stale podkreślali, że Słowo Boże zawarte w Piśmie Świętym odnosi się nie do jakiejś dalekiej, teoretycznych sprawa, lecz do codziennego życia.¹⁶

Sola Scriptura jest testerem dla każdego wierzącego poszukującego prawdy o Bogu, o ile mamy odwagę wyciągania czasami trudnych wniosków ze Słowa Bożego.

Bibliografia do rozdziału

- Fiedrowicz Michael, *Teologia Ojców Kościoła*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2009, Str.110-112
- Barth Karol, *Gdzie jest Bóg?*, Słowo Prawdy 85/10 str.4-6
- Cieślak Anna, *Lud księgi*, Słowo Prawdy 02/05 str.11
- Januskiewicz Michał, *Księga na każdy czas.*, Słowo Prawdy 96/10 str.2-3
- Konieczny Olgierd, *Sola Scriptura*, Chrześcijanin 17/07-12 str.28-31
- KW, *Cudowna księga Boża*, Słowo Prawdy 77/6 str.5-6
- Legiehn Hans, *Co mówi Biblia o sobie?.*, Łaska i Pokój 85/01-02 str.22-28
- Piasecki Adam, *Słowo Boże, jako przykazanie*, Słowo Prawdy 77/2, str.1-3
- *Słowo Boże pokarmem nowego człowieka*, Słowo Prawdy 77/6 str.1-4
- Tasak Włodek, *Wiara w moc Słowa*, Słowo Prawdy 13/07 str.3-5

---

¹⁶ Materiały Światowego Związku Baptystów na temat hasła roku, *Słowo Boże pokarmem nowego człowieka*, Słowo Prawdy 6/77

- Tasak Włodek, *Wierzyć Biblijnie, czy żyć Biblijnie?*, Słowo Prawdy 97/2 str.13-14
- Turkanik Henryk, *Wokół zagadnień starotestamentowych*, Łaska i Pokój 82/06 str.49-93;
- Tyśnicki Ryszard, *Czy wciąż jesteśmy wierni Biblii?*, Słowo Prawdy 12/11 str.16-18
- Zaremba Piotr, *Wierni Słowu*, Słowo Prawdy 10/6 str.6-9